

Zaključne misli/ razmišljanja kongresa v St. Lambrechtu

Izgled

- Kakšna je dober izgled? Tematske poti so polne odvečnih stvari...
- Osnovno pravilo: Manj je več!
- Trditve: Narava sama je popolna in vir lepote. Navdih za oblikovanje/ureditev bi morali večkrat črpati iz same narave.
- Kdo naj oblikuje? V najboljšem primeru tisti, ki ima znanje in občutek za naravne procese.
- Pri oblikovanju je potreben celostni pristop. V idelanih okoliščinah: imeti skupino ljudi, ki upošteva vse vidike (naravo in estetiko)
- Pri slabem izgledu pogosto manjka celostni pristop
- Infrastruktura bi morala biti tako oblikovana, da bi vzpodbudila zaznavanja večih čutil hkrati. Obiskovalec bi moral uporabljati vsa svoja čutila.

Tematske poti ali vodič

- Obstaja veliko število tematskih poti. Manj je več!
- Ali so poti sploh potrebne?
- Vsi obiskovalci ne želijo vodičev.
- Tematske poti je lažje financirati kot vodiče.
- (primer: Nockberge)
- Katere teme privabljajo nove obiskovalce. Spreminjanje poti je mogoče.
- Stroške vzdrževanja poti se pogosto ne upošteva.
- Zamisel: Namesto stroškov vzdrževanja poti se financira vodiča.
- Vsak obiskovalec doživi obisk pokrajine drugače – vodič se lahko takoj odzove.
- Tematske poti v zavarovanih območjih podaljšajo čas obiska
- Zavarovana območja: brez vodiča in informacijskih tabel ne moremo informirati obiskovalca.
- Tudi ljudem s posebnimi potrebami je potrebno ponuditi ustrezne tematske poti

Socialni odnos na tematskih poteh:

- Potekajoče tematske poti morajo omogočati stik/srečanje ljudi, ki se poznajo in ne poznajo.
- Tematske poti morajo spodbujati socialne odnose.
- Kdaj se razvije komunikacija? Ko pride do nesporazuma. Ko je potrebno razjasniti stvari. Ali kaj bi bilo, ko bi bil nekdo na tematski poti postavljen pred problem, ki bi ga s skupno pomočjo skupine rešil. Pride do spoznanja – ko skupaj rešijo zastavljeno nalogo.

Različni predlogi za tematske poti:

- Pot naj vodi obiskovalca.
- Postavljena mora biti tako, da usmerja obiskovalca. Nujno je potrebno, da je pot zanimiva, v nasprotnem primeru je škoda denarja.
- Dolžina poti se v Avstriji in Sloveniji razlikuje: od 4 do 7 km.
- Krajše poti so zanimivejše in pogosteje obiskane.
- V Sloveniji je potrebno poti skrajšati in jih oblikovati v krožne.
- Obiskovalcem je potrebno ponuditi informacijske table ne le na začetku poti, temveč tudi na sredi in koncu poti.
- Na poti nazaj: možnost uporabe koles za lažjo vrnitev na izhodišče. Ali prevoz s pomočjo živali (osel), avtobusom.
- Potrebno je vključiti lokalno prebivalstvo in lokalne obrtnike. Že pred samo postavitvijo in ne šele po njej. Kako si jo predstavljajo, kakšne imajo želje?
- Rezultat je učinkovitejše vzdrževanje in večja priljubljenost. Pot bodo tako obiskali ne le

- obiskovalci drugih krajev, temveč tudi lokalno prebivalstvo.
- Zeleni pas. Železna zavesa. Skupno sodelovanje manjšine na novi vsebini, postavitve novih tabel. Pravzaprav vodijo prebivalci po okolici. Podane so podrobne informacije in zgodovina o hladni vojni. Tudi gledališka predstava.
 - Tematska pot lahko okrepi prepoznavnost in pozicioniranje regije
 - Tematska pot je lahko orodje za "učecho se regijo"

Umetnost in narava

- Težko se je naučiti brati iz narave.
- Informacijske table pogosto le razumsko nagovarjajo človeka.
- Gre lahko tudi drugače? Možnost: Umetnost kot vmesni člen med človekom in naravo.
- Primer: V kraju Gerlitz/Osojščica (avstrijska Koroška) so obstoječo energijo naredili vidno ter jo okrepili s pomočjo kamnitih skulptur.
- Na nekaterih mestih je potrebno, da ustavite obilje vaših razmišljanj. Šele takrat te lahko drevo nagovori.
- Vodiči bi morali imeti umetniške sposobnosti.
- Če ni vodiča, bi morala biti infrastruktura tako postavljena, da se obiskovalec sam znajde v naravi. Hkrati naj infrastruktura ne bo preveč vpadljiva in moteča.
- Več grafike kot samega besedila.